

SIMSON hjms

Geliefde broeders en zusters, de meesten van u kennen natuurlijk al het bekende verhaal van Simson, de richter van Israël. Toch wil ik de aandacht opnieuw bij Simson bepalen. Omdat we uit dit verhaal kunnen leren, dat wij de verleidingen van het vlees slechts kunnen overwinnen door te leven in heiligmaking. En u weet dat heiligmaking uiterst belangrijk is. De noodzaak van heiligmaking staat namelijk in verband met ons eeuwig behoud.

Hebr. 12:14 – *“Jaagt den vrede na met allen, en de heiligmaking, zonder welke niemand den Heere zien zal;”*

Jesus Christus zoekt daarom ook een heilige en onberispelijke Bruid (Efez. 5:27).

Reeds vóór zijn geboorte stond Simson's tweeledige taak bij God al vast.

Hij moest namelijk allereerst een Nazireër worden. Én hij moest Israël verlossen van de Filistijnen, die hen voortdurend onderdrukten en belaagden. In Simson's leven waren het Nazireërschap én de strijd tegen de Filistijnen dus cruciaal.

Voordat we Simson's geschiedenis nader beschouwen, zullen we deze twee aspecten eerst bezien. We zullen Richt. 13:3-7 eens lezen: *“(3) En een Engel des HEEREN verscheen aan deze vrouw, en Hij zeide tot haar: Zie nu, gij zijt onvruchtbaar, en hebt niet gebaard; maar gij zult zwanger worden, en een zoon baren. (4) Zo wacht u toch nu, en drink geen wijn noch sterken drank, en eet niets onreins. (5) want zie, gij zult zwanger worden, en een zoon baren, op wiens hoofd geen scheermes zal komen; want dat knechtje zal een Nazireër Gods zijn, van moeders buik af; en hij zal beginnen Israël te verlossen uit der Filistijnen hand. (6) Toen kwam deze vrouw in, en sprak tot haar man, zeggende: Er kwam een Man Gods tot mij, Wiens aangezicht was als het aangezicht van een Engel Gods, zeer vreselijk; en ik vraagde Hem niet, van waar Hij was, en Zijn naam gaf Hij mij niet te kennen. (7) Maar Hij zeide tot mij: Zie, gij zult zwanger worden, en een zoon baren; zo drink nu geen wijn noch sterken drank, en eet niets onreins; want dat knechtje zal een Nazireër Gods zijn, van moeders buik af tot op den dag zijns doods .*

De Engel waar we hier over lezen en die aan de aanstaande moeder van Simson verscheen, was niemand dan de Heer Zelf. Leest u maar Richt. 13:18 en Jes. 9:5.

Broeders en zusters, wat is eigenlijk precies een Nazireër? Dit lezen we in Num. 6:1-8 – *“(1) En de HEERE sprak tot Mozes, zeggende: (2) Spreek tot de kinderen Israëls, en zeg tot hen: Wanneer een man of een vrouw zich afgescheiden zal hebben, belovende de gelofte eens Nazireërs, om zich den HEERE af te zonderen; (3) Van wijn en sterken drank zal hij zich afzonderen; wijnedik, en edik van sterken drank zal hij niet drinken, noch enige vochtigheid van druiven zal hij drinken, noch verse of gedroogde druiven eten. (4) Al de dagen van zijn Nazireërschap zal hij niet eten van iets, dat van den wijnstok des wijns gemaakt is, van de kernen af tot de basten toe. (5) Al de dagen der gelofte van zijn Nazireërschap zal het scheermes over zijn hoofd niet gaan; totdat die dagen vervuld zullen zijn, die hij zich den HEERE zal afgezonderd hebben, zal hij heilig zijn, latende de lokken van het haar zijns hoofds wassen. (6) Al de dagen, die hij zich den HEERE zal afgezonderd hebben, zal hij tot het lichaam eens doden niet gaan. (7) Om zijn vader of om zijn moeder, om zijn broeder of om zijn zuster, om hen zal hij zich niet verontreinigen, als zij dood zijn; want het Nazireërschap zijns Gods is op zijn hoofd. (8) Al de dagen van zijn Nazireërschap is hij den HEERE heilig.”*

We lazen dat een Nazireër een persoon was, die aan God beloofde om zich voor God af te zonderen. “Nazireër” is in het Hebreeuws “nazier” (נזיר or נזר), namelijk “een toegewijde”. Het betekent ook “een ongesnoeide (wijnstok)”, omdat de wijnstokken in het sabbatsjaar en in het jubeljaar niet gesnoeid mochten worden. In Lev. 25:5,11 worden de druiven, die aan deze ongesnoeide wijnstokken groeien, de “druiven der afzondering” genoemd. In het sabbats- en jubeljaar was het hele land met zijn beplanting geheel aan God toegewijd.

Het woord “nazier” is dan ook afgeleid van de stam “nazar” (נָזַר) dat “toewijden, wijden, afzonderen, zich onthouden (Lev. 15:31),” betekent.

Maar er is nóg een woord dat van dezelfde stam is afgeleid en hetzelfde wordt geschreven, namelijk “neezer” (נִזֵּר), dat “kroon, krans, diadeem” betekent (Zach. 9:16), maar ook “hoofdhaar”. God zei daarom in Jer. 7:29 tegen het ontuchtige, ongehoorzame Jeruzalem, dat Hem niet was toegewijd: “Scheer uw hoofdhaar (“neezer” – נִזֵּר) af, o Jeruzalem! en werp het weg, en verhef een weklacht op de hoge plaatsen; want de HEERE heeft het geslacht Zijner verbolgenheid verworpen en verlaten.”

Geliefde broeders en zusters, we mogen uit het voorgaande een aantal belangrijke geestelijke waarheden verstaan:

1. Het besluit om je voor God af te zonderen en je geheel aan Hem te wijden is een kroon op het hoofd. Het laten groeien van het haar was daar het teken van.
2. God heeft een grote beloning, namelijk een kroon, weggelegd voor hen die zich voor Hem afgezonderd hebben en aan Hem hebben toegewijd. Voor hen die de verzoe­kingen en verleidingen van het vlees in hun leven overwonnen (Jak. 1:12).
3. Dit betekent niets anders dan dat deze personen in heiligmaking leven. Heiligmaking betekent letterlijk “afzondering”. U denkt dan natuurlijk meteen aan de Bruid van Jezus Christus, de Gemeente, die voor Hem in heiligmaking moet leven tot het moment dat Hij haar voor de bruiloft in de hemel komt halen. De tijd van de ondertrouw heette in het Hebreeuws dan ook “kidoesjien” (קִידוּשֵׁיין) en duidde op het apart zetten van een specifieke vrouw voor een specifieke man. Het betekent letterlijk “heiliging en afscheiding met een bestemming”, hetgeen ook precies datgene is wat er gebeurt. De aanstaande Bruid zondert zich af van de wereld, het vlees en de zonde teneinde apart gezet te worden voor haar toekomstige Man.

Maar, broeders en zusters, als we ons nu weer specifiek bij het Nazireërschap van Simson bepalen, dan lezen we in de voorgaande schriftgedeelten dat een persoon die zich in het Nazireërschap voor God wilde afzonderen, aan drie voorwaarden moest voldoen. Deze voorwaarden hebben direkt te maken met heiligmaking, want de diepe betekenis van het Nazireërschap was immers apart te worden gezet voor God. Wat moest hij doen?

1. Hij moest het haar laten groeien als zichtbaar teken van toewijding aan God.
2. Hij mocht geen sterke drank of wijn drinken, waardoor hij zich dus afscheidde van de vleselijke en wereldse genietingen.
3. Hij moest in reinheid leven. Hij mocht niets onreins eten (Richt. 13:7,14). Hij mocht een dode, zelfs zijn vader, moeder, broeder en zuster niet aanraken. Vrouw en kinderen worden niet vermeld doordat bij hun overlijden verontreiniging onvermijdelijk was.

Het eindresultaat van een leven in heiligmaking mogen we terugzien in de naam Simson. De naam Simson (in het Hebreeuws “Sjimsjon” – שִׁמְשׁוֹן) betekent dan ook “zon, als de zon”. De Bruid van Christus zal blinken als de zon, wanneer zij innerlijk geheel gereed, gereinigd en geheiligd is voor Hem (Openb. 12:1; 19:8).

Geliefde broeders en zusters, in dit verband is het ook noodzakelijk om enkele woorden aan de Filistijnen te wijden. Want in predikingen wordt vaak gezegd, dat de Filistijnen een schaduwbeeld zijn van het vlees van het kind van God. Waarom is dat eigenlijk zo?

1. De Filistijnen, bewoners van de kuststreken van Kanaän, waren oorspronkelijk afstammelingen van Cham via diens zoon Mitsraïm (Gen. 10:6,13-14). Cham verlustigde zich in de naaktheid van zijn vader Noach, waarna deze Cham's zoon Kanaän vervloekte (Gen. 9:18-27). In plaats van zijn vader's naaktheid te bedekken, botvierde Cham zijn vleselijke lusten. De Hebreeuwse naam "Cham" (חָמ) betekent dan ook "heet".
2. De Filistijnen woonden reeds in de dagen van Abraham in het door God aan het volk Israël beloofde land Kanaän. Zij waren als het ware de natuurlijke vijanden van God's volk, maar zij werden nooit geheel door Israël vernietigd hoewel God dat wel had geboden. Zij woonden dus eigenlijk midden tussen het Joodse volk. Zij belaagden Israël dan ook voortdurend en streden tegen hen.
Zo is het ook met het vlees. Waar wij ook naar toe gaan, steeds dragen wij ons vlees met al z'n verleidingen met ons mee. Het zit diep verscholen binnen in ons. Het vlees werkt daarom van binnenuit ons lichaam. Zo komen verleidingen als bijvoorbeeld lustgevoelens op vanuit ons binnenste. Gal. 5:17 zegt dat het vlees altijd tegen de geest strijdt. Het zijn vijanden van elkaar. Net zoals de Filistijnen voortdurend Israël bestreden.
3. De Filistijnen waren geen natie of staat zoals wij die kennen. Zij waren een verbond van vijf steden gelegen in Israël met vijf koningen. Deze vijf steden met hun vorsten zijn een schaduwbeeld van onze vijf zintuigen die als koningen ons vlees regeren.

Broeders en zusters, ik wil u vanuit het Woord van God laten zien wélke de werkingen des vleses zijn, en ik wijs u er uitdrukkelijk op dat de eerste vier werkingen te maken hebben met sexuele verleidingen. En het is zeker niet zomaar dat het Woord dit benadrukt.

Gal. 5:19-21 – *"De werken des vleses nu zijn openbaar; welke zijn overspel, hoererij, onreinigheid, ontuchtigheid, Afgoderij, venijnging, vijandschappen, twisten, afgunstheden, toorn, gekijf, tweedracht, ketterijen, Nijd, moord, dronkenschappen, brasserijen, en dergelijke; van dewelke ik u te voren zeg, gelijk ik ook te voren gezegd heb, dat die zulke dingen doen, het Koninkrijk Gods niet zullen beërven."*

Broeders en zusters, we hebben reeds gezien, dat het verhaal van Simson verwijst naar kinderen Gods die in heiligmaking moeten leven en hun vlees moeten overwinnen. Simson moest een Nazireër worden, zich afzonderen en aan God wijden, om vervolgens de Filistijnen, de grote vijand als schaduwbeeld van het vlees, te verslaan. Maar we zullen nu zien dat Simson's geestelijke probleem was, dat hij zo moeilijk weerstand kon bieden aan juist die sexuele verleidingen. Het was de diep in zijn binnenste verborgen lust waardoor hij zich steeds weer liet verleiden. Jak. 1:14-15 – *"Maar een iegelijk wordt verzocht, als hij van zijn eigen begeerlijkheid afgetrokken en verlokt wordt. Daarna de begeerlijkheid ontvangen hebbende baart zonde; en de zonde voleindigd zijnde baart den dood."*

Simson streed heel vaak tegen de Filistijnen en boekte grote en prachtige overwinningen (Richt. 14:19; 15:14-15). Er werd ook niet anders van hem verwacht! Oprechte kinderen Gods strijden eveneens regelmatig tegen hun vleselijke neigingen en boeken zeker ook overwinningen. Máár.....! Simson zonderde zich niet gehéél voor God af, maar was eigenlijk ook graag in het gezelschap van de Filistijnen. Hij speelde spelletjes met hen. Dit was zijn fout! Helaas is dit eveneens vaak het geval met die oprechte kinderen Gods. Terwijl zij juist de werkingen van hun vlees moeten vermijden en overwinnen, geven zij zo nu en dan juist aan die verleidingen toe. Hiermee worden zij geestelijk uiterst kwetsbaar.

Laten we eens een aantal fouten van Simson opnoemen.

1. Simson trouwde met een Filistijnse vrouw uit Thimnath (Richt. 14:1-4). In geestelijke zin verstaan we hieruit dat Simson zich blootstelde aan de verleidingen van het vlees. Dit alles gebeurde onder toelating van God (vers 4), in die zin dat God het niet

verhinderde. Maar God's Wet bepaalde, dat Zijn volk niet met vreemde vrouwen mocht trouwen, omdat deze hen van Hem zouden doen afdwalen. Leest u Deut. 7:1-4 en geheel Ezra 9.

2. Simson at honing uit het lichaam van een eerder door hem gedode leeuw waarin een zwerm bijen was ingetrokken (Richt. 14:5-9). Het moet dus al een half vergaan karkas zijn geweest. Hoewel Simson niet van dat onreine vlees at, was zijn daad in de geest natuurlijk niet acceptabel en hij liet ook zijn ouders ervan eten, zonder te vertellen waar hij de honing vandaan had (Richt. 14:9).
3. Simson vierde gedurende zeven dagen zijn bruiloftsfeest samen met de Filistijnen en verkeerde voortdurend in het gezelschap van dertig van hen (Richt. 14:10-12). Dus hij scheidde zich niet van de vijanden van zijn eigen Joodse volk af. Integendeel, hij vermaakte zich samen met hen.
Broeders en zusters, merkt u het getal dertig op? Het getal dat verwijst naar verraad? Het vlees zal ons daarom ook altijd proberen te verraden, zoals we ook kunnen lezen in Richt. 14:17 waar zijn Filistijnse vrouw Simson verried en in Richt. 16:4 e.v. ten aanzien van het verraad van Delila, een andere Filistijnse vrouw.
4. Simson speelde spelletjes met de Filistijnen en gaf hen raadseltjes op (Richt. 14:12-14). Kinderen Gods kunnen zich echter niet permitteren om met het vlees te spelen. Wij compromitteren daarmee de Heilige Geest, Die zo rein en heilig is en Die géén enkele onreinheid kan verdragen. De bewegingen van het vlees zijn zo listig en zo subtiel, dat wij vaak niet eens bemerken, dat de Heilige Geest Zich reeds heeft teruggetrokken en dat we al zijn afgevallen van de Geest (Richt. 14:16-17).
5. Simson had gemeenschap met een Filistijnse hoer uit Gaza (Richt. 16:1). Verder commentaar op dit vlak lijkt mij overbodig.
6. Simson werd verliefd op wederom een Filistijnse vrouw, Delila (Richt. 16:4). "*Delila*" (דלילה) betekent "zwak". Dit zogenaamd "zwakke" vrouwtje Delila slaagde er in om Simson te overwinnen. Hij onderschatte haar volkomen en dat is iets wat wij nooit mogen doen. Nooit mag een kind van God denken: "*Nu heb ik mijn vlees wel overwonnen*", want dan is het vlees op z'n krachtigst en zal keihard terugslaan. Simson was totaal niet opgewassen tegen die mooie vrouw als de ultieme verleiding van het vlees. Want Delila heulde met de vijf vorsten der Filistijnen (Richt. 16:5), die in overdrachtelijke zin de vijf zintuigen van het vlees bespelen. Delila's uiteindelijke doel was om Simson het geheim van zijn grote kracht te ontfutselen en hem voor geld te verraden. Keer op keer vroeg zij hem: "*Vertel mij toch het geheim van jouw grote kracht*" (Richt. 16:6,10,13,16). En dat deed zij op die momenten dat Simson lekker gezellig en knus in haar schoot lag en dus geestelijk op z'n zwakst was (Richt. 16:19).
7. Maar in plaats dat hij subiet afrekende met haar verleidelijke gepruil, begon Simson spelletjes met haar te spelen over het (geestelijke) geheim van zijn kracht (Richt. 16:7,11,13,17). Zijn grote kracht kwam van de Heilige Geest, met Wie wij beslist niet moeten spelen. Telkens verzong Simson iets om Delila tevreden te stellen. Maar uiteindelijk zwichtte hij voor haar woorden en verklaarde zijn geheim (vers 16-17). En toen bleek dat Delila totaal niet te vertrouwen was geweest. Reeds bij haar vorige pogingen om het geheim te weten te komen, had zij steeds hinderlagen gelegd, doch Simson had dat in het geheel niet bemerkt (Richt. 16:9,12,18-21).
Broeders en zusters, hierin ligt een ernstige waarschuwing voor ons besloten, indien ook wij af en toe met de verleidingen van het vlees spelen. Onze vijand ligt altijd op de loer om ons te laten vallen in zonde en ons van God te doen afdwalen. En als wij toegeven aan de verleiding van het vlees, zullen wij verliezen én diep vallen.

Mijn geliefde broeders en zusters, indien wij in de greep van ons vlees terechtkomen dan zijn wij net als Simson zeer beklagenswaardig. Want wij denken dan, dat wij nog sterk zijn en dat wij nog steeds de beschikking hebben over de kracht van de Heilige Geest.

Maar wat zullen wij dan uiterst ruw uit onze geestelijke slaap ontwaken!

Want wij zullen ontdekken dat de Heilige Geest ons reeds heeft verlaten en dat wij krachteloos zijn geworden. Richt. 16:19-21 – *“Toen deed zij hem slapen op haar knieën, en riep een man en liet hem de zeven haarlokken zijns hoofds afscheren, en zij begon hem te plagen; en zijn kracht week van hem. En zij zeide: De Filistijnen over u, Simson! En hij ontwaakte uit zijn slaap, en zeide: Ik zal ditmaal uitgaan, als op andere malen, en mij uitschudden; want hij wist niet, dat de HEERE van hem geweken was. Toen grepen hem de Filistijnen, en groeven zijn ogen uit; en zij voerden hem af naar Gaza, en bonden hem met twee koperen ketenen, en hij was malende in het gevangenhuis.”*

Als wij steeds maar weer toegeven aan de verleidingen van ons vlees, zullen we de grote catastrofe die ons leven heeft getroffen, niet eens bemerken. Namelijk:

1. Dat de Heer reeds uit ons leven is weggegaan.
2. Dat wij geestelijk blind zijn geworden.
3. Dat wij met ketenen zijn gebonden en in het gevangenhuis (van satan) zijn geworpen.
4. Dat wij geestelijk zijn gaan “malen”, dat wil zeggen, dat wij in kringetjes zijn gaan lopen om het koren te vermalen.
5. Dat wij een willoos werktuig van onze zintuigen (de vijf vorsten) zijn geworden en nog slechts kunnen toegeven aan de vleselijke verleidingen (Richt. 16:23-27).
6. Dat wij daarmee een treurig schouwspel zijn geworden (Richt. 16:25).

Als een kind van God dúsdanig door het vlees is gebonden, lijkt er geen enkele uitweg meer te zijn. Want wat kun je nog doen als je reeds alle geestelijke zegeningen van God in ruime mate in het leven hebt ontvangen, maar uiteindelijk werd gewogen doch geestelijk te licht bevonden? Het enige waar je dán nog op kunt hopen, is Gods genade.

Mijn broeders en zusters, Ik denk dat Simson in de kerker wanhopig tot God heeft geroepen. Dat hij God heeft gesmeekt om hem te vergeven. Dat hij God heeft gesmeekt om hem te verlossen. Dat hij God heeft gesmeekt om hem nog éénmaal genade te schenken.

Richt. 16:28 – *“Toen riep Simson tot den HEERE, en zeide: Heere, HEERE! gedenk toch mijner, en sterk mij toch alleenlijk ditmaal, o God! dat ik mij met een wrake voor mijn twee ogen aan de Filistijnen wreke.”*

En, broeders en zusters, gelukkig is Gods genade haast oneindig groot. Onze Heiland Jezus Christus is een genadige God, want zelfs toen Hij onder gruwelijke pijnen aan het kruishout van Golgotha hing en voortdurend werd bespuwd, bespot en gehoond, toen schonk Hij zelfs nog Zijn grote genade aan een moordenaar en redde hem.

En we lezen in Richt 16:22 dat Simson's haren weer begonnen te groeien: *“En het haar zijns hoofds begon weder te wassen, gelijk toen hij geschoren werd.”* Met andere woorden, zijn kracht nam weer toe. De Heilige Geest kwam langzaam weer in zijn leven, zoals voorheen toen hij een krachtig werktuig van de Heilige Geest was (Richt. 13:25; 14:6,19; 15:14).

Indien wij overmand worden door diep berouw, als wij tot God schreeuwen om vergeving van onze zonden van met name sexuele onreinheid, die wij vaak in het volle bewustzijn hebben begaan, als wij smeken om genade en verlossing van de greep van de vleselijke verleidingen in ons leven, als God ziet dat het ons diepe ernst is, dan zal Hij ons opnieuw genadig

zijn. Dan zal Hij ons vergeven en ons opnieuw de kracht van de Heilige Geest schenken. Opdat wij door de Heilige Geest de banden van het vlees in ons leven definitief zullen kunnen verbreken.

Uit genade mocht Simson in de kracht van de Heilige Geest opnieuw tegen de Filistijnen strijden (Richt. 16:25-30). En hij behaalde een geweldige overwinning. Een overwinning als nooit tevoren (Richt. 16:30). Een overwinning zó groot dat Dagon's tempel, de grote afgod van de Filistijnen en de demon achter alle vleselijke verleidingen, instortte. Dit betekent in geestelijke zin, dat de kracht van het vlees definitief was verbroken. Maar die overwinning ging ten koste van Simson's leven.

Daarom, mijn broeders en zusters, indien wij echt en definitief ons vlees willen overwinnen, dan zullen wij net zoals Simson ten langen leste deed, alles op alles moeten zetten. Zelfs als het ten koste gaat van ons leven.

Wordt u door uw ogen geërgerd? Hebt u last van uw ogen? Ik bedoel niet of u wel goed ziet! Maar wordt u gehinderd door begeerte des vleses en ogenlust? Jezus zei: "*ruk dat oog uit*". Dat wil zeggen, kap af met de zonde in de Naam van Jezus en verwijder u definitief van de plaats der zonde. Laten wij samen met Jezus strijden tót de definitieve overwinning.

De Heer zegene u. Amen.